

ఆటో డ్రైవరుకు డబ్బులిచ్చి సూట్ కేసు, బ్యాగు, పట్టుకొని లోపలికి వచ్చి నాటినక్కడే ఉంచి అలసటగా సోఫాలో వానో లేదో ఫోను రింగయింది.

“హలో! శారదా హియర్” అన్నాను రిసీవరు ఎత్తి. అవతలనుంచి పిన్ని గొంతు వినబడింది.

“ఇప్పుడే వచ్చావే శారదా? మీ ఆడబిడ్డ, బాబు, మీ అత్తగారు, మామగారు అంతా బాగున్నారా?”

“అంతా బాగున్నారు పిన్నీ, విశేషాలేమిటి? రమేష్ కి పెళ్లి ఖాయం చేసేరా?” అని అడిగేను ఆత్రుతగా.

“రమేష్ వచ్చేముంద బాబాయిగారిచ్చిన ప్రకటనకు వచ్చిన పెళ్లి సంబంధాల్లో ఇరవైవరకు నప్పుతాయని ఎంచి పెట్టేము కదా నాటిలో ఒక్కటి రమేష్ కు నచ్చ లేదా పిన్నీ!” అని ఆ గాను.

మంచి ఉద్యోగంలో స్థిరపడిన రమేష్, కన్నెపిల్లల కలల్లోకి వచ్చే రాకుమారుడిలాగా చక్కగా ఉంటాడు. మర్యాద, మన్నన ఉన్నవాడు. ఇంతమంచి పెళ్లికొడుకుని అంతమంది ఆడపిల్లలు నచ్చుకోలేదంటే పైకి

అసలు వయస్సుకంటే ఎక్కువ వయస్సున్నా మోటుగా కనబడుతున్నాడు అనుకున్నాను. పెళ్లి మాట్లాడుకుంటూ ఉండగా పిన్ని వంటింట్లోకి వచ్చి, “ఇదిగోరా బాదం హల్వా” అంటూ కొట్టి కొడుకు దగ్గర పెట్టినాకు కాఫీ ఇచ్చింది.

రమేష్ అమెరికా విశేషాలు చెప్తూనే పెండ్లి, ఉప్పా, బాదంహల్వా తినటం పూర్తి చేశాడు. బాబాయిగారు బ్యాంకుకి వెళ్లి పెన్నను తీసుకొని అటునుంచి మార్కెట్ పని చూసుకొని వస్తానని తొమ్మిదిగంటలకే పెరుగన్నం తిని బైటికి వెళ్లేరుట. అంచేత మొమ్మగూరం ఒంటిగంటకు లంచ్ కి కూర్చున్నాము. చామదుంపల వేపుడు, కొబ్బరి పచ్చడి, ముద్దపప్పు, ముక్కల పులుసు చేసింది. కరగబెట్టిన కమ్మని నెయ్యి, మీగడ పెరుగు తెచ్చి పెట్టింది. వంటకాలు అద్భుతంగా ఉన్నాయి.

“వీడు ఇంటి తిండికి మొహం వాచిపోయాడే శారదా!” అంది పిన్ని భోజనాలు చేస్తూ ఉండగా

“ఎంతా మొహం వాచిపోయి ఉన్నా మితీరురి తింటే ఎలా?” అనుకున్నాను, బ్రేక్ ఫాస్ట్ కి, లంచ్ కి మధ్య వ్యవధి తక్కువైనా ఆవురావురుమంటూ తింటూన్న రమేష్ ని చూస్తూ. భోజనం పూర్తయిన పడుకుంటానంటూ బెడ్రూమ్ లోకి వెళ్లిపోయాడు. పిన్ని కూడా వెళ్లి పడుకుంది. నేను మ్యాగజైను చదువుతూ కూర్చున్నాను.

మూడు గంటలకు బాబాయిగారు బోలెడు సరుకులతో ఆటోలో దిగారు. ఇద్దరం కలిసి సంచులన్నీ ఇంట్లోకి చేరవేసాము.

“రమేష్ వెళ్లేటప్పుడు ఇవ్వడానికి ఊరగాయలు, పిండి వంటలు చేస్తానందమ్మా! అందుకని ఇవన్నీ తెచ్చాను” అన్నారు అలసటగా సోఫాలో కూర్చుంటూ. నేను మంచినీళ్లు తెచ్చి ఇచ్చాను. బాబాయి వెళ్లి బట్టలు మార్చుకొని కాళ్లు, చేతులు మొహం కడుక్కొని వచ్చారు. అలికిడి విని పిన్ని లేచి వంటింట్లోకి వెళ్లి ఒక ప్లేటులో అరసెలు, కారపువ్వుని పెట్టి తెచ్చి బాబాయిగారికిచ్చింది.

“చూశావా శారదా? మేమిద్దమే ఉన్నప్పుడు నాకిష్టమైన వంటకం ఏది చెయ్యమన్నా, ఓపిక లేదనీ, నా ఒంటికి పడదనీ సాకులు చెప్పి చప్పిడికూడు పెట్టేదమ్మా మీ పిన్ని! కొడుకు వచ్చినప్పటినుంచి మాత్రం రోజూ నవకాయ పిండివంటలు చేసేస్తూంది. ఓపిక ఎలా వచ్చిందోమరి?” అన్నారు బాబాయిగారు నవ్వుతూ.

“వాడి కోసమని పేరేకానీ మీకు పెట్టడం లేదా ఏమిటి?” అంది పిన్ని సాధిస్తున్నట్టు.

“ఎందుకు పెట్టవూ? నువ్వు పురమాయిందే సరుకులు మోసుకు రావడానికి నాకు సత్తువ ఉండాలి కదా!” అన్నారు. వాళ్లిద్దరూ సరదాగా నవ్వుకుంటూ వాదించుకుంటూ ఉంటే నాకూ నవ్వాల్సింది.

కమ్మరి పెళ్లి

“ఆ సంబంధాలన్నీ పనికి వచ్చేయే శారదా! పెళ్లి చూపులకు వెళ్లేము కూడా వచ్చిన తరువాత వాడు ఆలోచించుకొని నచ్చినట్లు చెప్పగానే ఫోను చేసి చెప్పాళ్లం. పెండింగులో ఉన్న సంబంధం సడన్ గా కుదిరిపోయిందని కొందరు చెప్పారు. నిర్ణయం వెంటనే చెప్పలేమని, ఎదురు చూడద్దని కొందరు, అమెరికా సంబంధమంటే ఇష్టము దని ముందు చెప్పినా అక్కడే స్థిరపడటమంటే అమ్మాయికి జంకుగా ఉందని కొందరు, చెప్పి ఉప్పించుకున్నారు” అంది పిన్ని.

“బాధపడకు పిన్నీ! రమేష్ కు రాసిపెట్టివున్న పిల్ల వీళ్లలో లేదేమో” అన్నాను.

“అంతే అయి ఉంటుందిలే! లేకపోతే ఇంత పెద్ద ప్రయత్నం ఫలించకపోవడం ఏమిటి?” అంది.

“టైము వస్తే ప్రయత్నం అవసరం లేకుండానే కుదిరిపోతుంది” అన్నాను. ఊహలు ఉన్న పిన్నిని ఉల్లాసం పాపరుస్తూ.

“మంచిమాటన్నావే శారదా! అది సరేగానీ రమేష్ వచ్చేసరికే నువ్వు ఊరికి వెళ్లి యావు కదా! ఇప్పటివరకు నిన్ను కలవడం అవలసిని బాధపడుతున్నాడే. పదిరోజుల్లో వెళ్లిపోతాడు. నువ్వు ఉదయం అల్లుడుగారు, పిల్లలు వెళ్లక వచ్చేయి. వాళ్ళను రాత్రికి వచ్చేయ్యమని బాబాయిగారు అందుగారితో చెబుతారు. రాత్రి భోజనాలయ్యాక వెళ్లవచ్చు!” అని చెప్పి ఫోను పెట్టేసింది పిన్ని.

ఇంజనీరింగులో పిహెచ్ డి చేసి అమెరికాలో

చెప్పలేని బలమైన కారణం ఏదో ఉండి ఉంటుంది అనుకున్నాను.

“హాయ్ అక్కా! బాగున్నావా? నువ్వు ఊళ్లో లేక పోవటంతో నాకేమీ తోచలేదనుకో. ఇప్పటికైనా వచ్చావు. చాలా సంతోషంగా ఉంది. అరే! ఏమిటలా మాస్తున్నావు? కొంచెం వెయిట్ పెరిగినంత మాత్రాన గుర్తుపట్టలేనంతగా మారిపోయానా? రా కూర్చో” అంటూ పలకరించేసరికి ఆ ఆప్యాయతకు నా కళ్లు చెమర్చాయి.

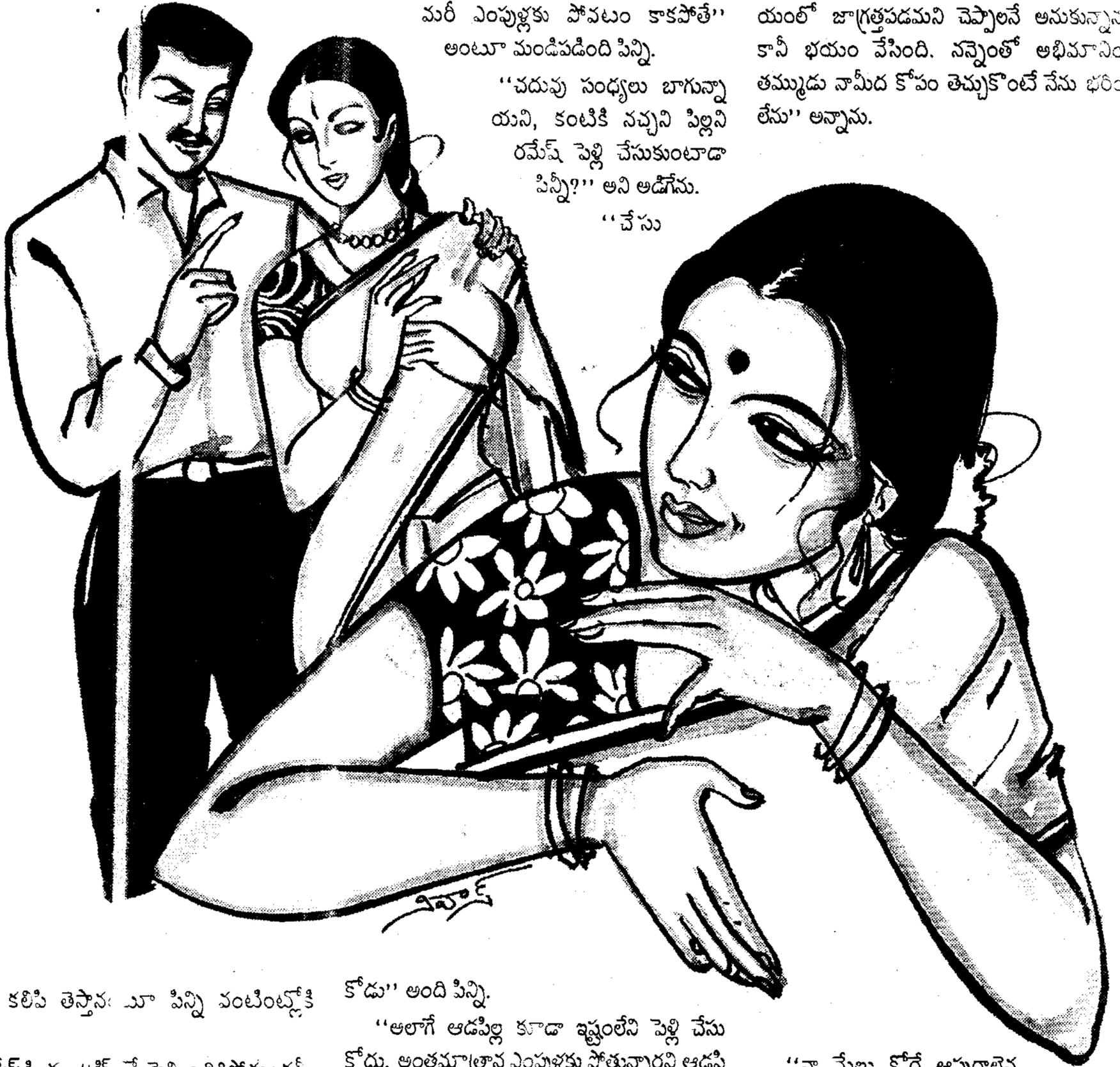
“గుర్తు పట్టలేకపోవడం మేమిటి రమేష్? మూడేళ్ల క్రితం వచ్చినప్పుడు సన్నగానే ఉన్నావు. ఇప్పుడు నీలో వచ్చిన మార్పు చూస్తూంటే ఆశ్చర్యం వేసింది అంతే” అన్నాను తడబడుతూ.

“ఊపిరి సలపనంత పనితో బాగా అలసిపోతున్నాను. వండుకొనే ఓపిక లేక హోటల్లోనే తింటున్నాను. ఆటలు, ఎక్సర్ సైజు అన్నీ బందయిపోయాయి;” అన్నాడు.

“ఏకెండ్ లో ఏం చేస్తావు రమేష్?” అని అడగేను.

“ఎక్కువ సేపు లైబ్రరీలో చదువుకుంటూ గడుపుతాను. జర్నల్స్ కి ఆర్టికల్స్ రాసి పంపిస్తూ ఉంటాను. అప్పుడు కూడా వంట జోలికి పోను” అన్నాడు రమేష్.

‘శరీరాన్ని శ్రమ పెట్టడం బొత్తిగా మానేశాడు. మనీపర్సు బరువును తగ్గించి మనిషి బరువును పెంచే హోటల్ లో తింటున్నాడు. అందువల్లే బాగా లావెక్కి

మరీ ఎంపుళ్లకు పోవటం కాకపోతే”
అంటూ మండిపడింది పిన్ని.

“చదువు సంధ్యలు బాగున్నా
యని, కంటికి నచ్చని పిల్లని
రమేష్ పెళ్లి చేసుకుంటాడా
పిన్నీ?” అని అడిగేను.

“చేసు

యంలో జాగ్రత్తపడమని చెప్పాలనే అనుకున్నాను.
కానీ భయం వేసింది. నన్నెంతో అభిమానించే
తమ్ముడు నామీద కోపం తెచ్చుకొంటే నేను భరించ
లేను” అన్నాను.

కాఫీ కలిపి తెస్తానని మా పిన్ని వంటింట్లోకి వెళ్లింది.

“రమేష్ కి ఈ ట్రోఫీ పుష్పి బరిగిపోతుందనీ, వాడు, వాడిభార్య మా కోన్నిరోజులు సరదాగా గడిపి వెళ్తారని ఎంతగానో అనుకున్నాం శారదా! ప్రకటన ఇచ్చి ప్రయత్నం చేస్తా వాడికి కళ్యాణం కలిసిరా లేదు” అన్నారు బాబాయిగారు బాధపడుతూ. నా మనసులో మెదులుతున్న మాట చెప్పటానికి అదే అనువైన సమయమని తోచింది.

“వచ్చే ట్రోఫీలోనైనా కళ్యాణం కలిసి రావాలంటే రమేష్ వెయిట్ బాగా తగ్గి బాబాయ్” అన్నాను.

“ఆడపిల్లలవాళ్లు కరకాల కారణాలు చెప్పే వద్దన్నా అసలుకారణం ఏమిటి ఓవర్ వెయిట్ నని నాకూ అనిపించిందమ్మా” అన్నారు బాబాయిగారు.

“ఆడపిల్లల తరఫున వకాల్తా పుచ్చుకున్నట్లు మాట్లాడుతున్నారేమీ బాబాయి, కూతురూ కలిసి పెద్ద చదువు, పెరికాలో మంచి ఉద్యోగం ఉన్న బంగారంలాంటి పెళ్లికొడుకుని బొద్దుగా ఉన్నంత మాత్రాన వద్దటం తెలివైన నిర్ణయమేనా?”

కోడు” అంది పిన్ని.

“అలాగే ఆడపిల్ల కూడా ఇష్టంలేని పెళ్లి చేసుకోదు. అంతమాత్రాన ఎంపుళ్లకు పోతున్నారని ఆడపిల్లల్ని ఆడిపోసుకోవడం సబబేనా? ఈరోజుల్లో ఆడపిల్లలు బాగా చదువుకొని మంచి ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారు. వాళ్లకు స్వంత ఆలోచనలు, అభిప్రాయాలు, అభిరుచులు ఉంటాయి. కోరుకున్న చదువు, ఉద్యోగం ఉన్న మనిషి కంటికి కూడా నచ్చితేనే ఒప్పుకుంటారు. లేకపోతే పెళ్లిని వాయిదా వేసుకుంటారే తప్ప రాజీపడి చేసుకోరు. అసలు పెళ్లి మాట అటుంచి అతి బరువు ఆరోగ్యానికి మంచిది కాదని నీకు మాత్రం తెలియదా పిన్నీ!” అన్నాను.

“నిజమేనే శారదా! రాక రాక ఇంటికి వచ్చిన కొడుక్కీ ఇష్టమైనవన్నీ చేసి పెట్టాలనే ఆరాటంతో ఆ విషయాన్ని పట్టించుకోలేదే!” అంది పిన్ని.

“నిజానికి విషయం రమేష్ కి తెలియనిది కాదు పిన్నీ! కాకపోతే నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాడంతే. వెయిట్ విష

“నా మేలు కోరే ఆపురాలైన అక్కవి నువ్వు. నీమీద నేను కోపం తెచ్చుకుంటానా అక్కా! కలలో కూడా అలా అనుకోవద్దు” ఎప్పుడు లేచాడో రమేష్ వచ్చి, నా ప్రక్కన కూర్చుంటూ అన్నాడు. ఆ మాటలు నాకెంతో సంతోషం కలిగించాయి.

“వెయిట్ బాగా పెరిగిపోతున్నానని తెలిసినా తగిన జాగ్రత్త తీసుకోకుండా బద్దకించానక్కా! పైగా అమెరికాలో ఉద్యోగంలోవున్న నేను, బప్పుకోవాలే కానీ ఏ ఆడపిల్లా నన్ను కాదన లేదనే ధీమా కూడా ఉండేది. కానీ అలా ధీమాపడటం ఎంత పొరపాటో ఇప్పుడర్థమైంది” అన్నాడు.

“అయితే రేపటినుంచి నాకు మళ్ళీ డైట్ కంట్రోల్ న్న మాట” అన్నారు బాబాయిగారు భయం నటిస్తూ.

“ఇంకా అనుమానమా?” అంది పిన్ని నవ్వుతూ.

జి. సరస్వతి

“అవును బాబాయ్” ధమే్ కు పెళ్లి చేశాక మీకు మనవడు, మనవరాలు పుడతారే కదా! వాళ్లని ఎత్తు కొని తిప్పాలన్నా, వాళ్లతో పాటు పెట్టాలన్నా మీరు సన్నగానే ఉండాలి మరి” అన్నాను నవ్వుతూ.

సాయంత్రం మావారు, పిల్లలు వచ్చారు. అందరం రాత్రివరకూ సరదాగా గడిపి, భోజనాలు చేశాక ఇంటికి వెళ్లిపోయాము.

డోర్ బెల్లు మ్రోగింది. వెళ్లి తలుపు తీశాను. క్రొత్త దంపతులు రమేష్, సునీత సర్వతూ లోపలికి వచ్చారు.

“థాంక్యూ వెరీ మచ్ ఆంటీ అంటూ సునీత వంగి నా పాదాలకు దండం పెట్టింది.

“లే, సునీతా! దేవుడు మీ రాసి పెట్టాడు. అంతేకానీ నేనేం చేశాను?” అన్నాను సునీతను దగ్గరకు తీసుకుంటూ.

“మా అక్క నీకు ఆడబడుచు అవుతుంది కదా! వదినా అని పిలవాలి కానీ ఆంటీ అంటున్నావేమిటి?” అని అడిగాడు రమేష్.

“ఆంటీ మా అమ్మకి ఫ్రెండు. చిన్నప్పటినుంచి ఆంటీ అని పిలవడం అలవాటైపోయింది” అంది సునీత.

“థాంక్యూ దేనికి చెప్పేవు? మా అక్క నీకు ఫేవరు ఏమైనా చేసిందా?”

“అవును. నా పెళ్లి నీతో జరగడానికి ఆంటీ నాకు సహాయం చేసింది” అంది సునీత చిరునవ్వుతో.

• “అవునా అక్కా? ఏం చేశావేమిటి?” అని అడిగాడు రమేష్ కుతూహలంగా.

“వెయిట్ తగ్గాలని నిరుడు నేను నీకు సలహా ఇచ్చాను. గుర్తుందా?” అని అడిగేను.

“గుర్తుంది” అన్నాడు.

“సునీత చెప్పిన మీదటే నేను నీకా సలహా ఇచ్చాను”

“నా ఓవర్ వెయిట్ గురించి సునీతకేం తెలుసు?” అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

“నిరుడు నువ్వు చూసి నచ్చుకున్న పెళ్లికూతుళ్లలో సునీత కూడా ఉంది కనుక!”

“అలాగా! నా గురించి నీతోనే మాట్లాడాలని సునీత ఎలా తెలుసుకుంది? మన బంధుత్వం గురించి ఎప్పుడైనా చెప్పావా?” అని అడిగాడు.

“అవును రమేష్! ఎప్పుడో ఒకసారి సునీత మా ఇంటికి వచ్చినప్పుడు ఫోటో ఆల్బమ్ చూపిస్తూ నీ ఫోటో చూపెట్టి

లతో చెప్పిందిట. నేను ఊరి నించి వచ్చిన రోజునాకు ఫోటో చేసింది. తను ఏడాది పాటు నీ కోసం కాచుకొని ఉంటానని, నీకు వెయిట్ తగ్గించుకోమని సలహా ఇమ్మని కోరింది. ప్రయత్నం చేస్తానని చెప్పాను. అదృష్టవశాత్తూ నువ్వు నా మాట విన్నావు. నువ్వు ఇండియాకు రాగానే సునీత తల్లిదండ్రులు వచ్చి మిమ్మల్ని కలుసుకొని మాట్లాడారు. మీకందరికీ సునీత నచ్చడంతో పెళ్లి జరిగిపోయింది” అన్నాను.

ఎంతో ఆసక్తితో నేను చెప్పినది విన్న రమేష్.

“మీరిద్దరూ వదినా మరదళ్లవడానికి ఇంత నాలుకం ఆడారన్నమాట” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“దాన్నిబట్టి సునీత నిన్నెంతగా ఇష్టపడి కోరుకుందో అర్థం చేసుకో రమేష్! సునీతను పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకోవాలి సుమా!” అన్నాను సునీత తల నిమురుతూ.

“తప్పకుండా చూసుకుంటానక్కా! అయితే నేను తనకు పతిదేవుణ్ణి కనుక రోజూ నాకు ఇష్టమైనవి చేసి నైవేద్యం పెట్టాలి మరి” అన్నాడు రమేష్ కొంటాగా నవ్వుతూ.

“ఏమేం చెయ్యాలో చెప్పు రమేష్” అంది సునీత చిరునవ్వుతో.

“చక్రపాంగలి, నేతి గారెలు, సున్నుండలు” అన్నాడు.

“తప్పకుండా చేస్తాను. మరి నాకు ఇష్టమైనవి నువ్వు కూడా చెయ్యాలి” అంది.

“ఏమిటవి?”

“కేకులు, ఐస్ క్రీము, పుడ్డింగు, క్యాండి” అంది సునీత.

“అవన్నీ తిని లావెక్కిపోతే నేను భరించలేను బాబోయ్” అన్నాడు రమేష్ భయం నటిస్తూ.

“నైవేద్యాలన్నీ తిని మళ్లి లావెక్కిపోతే నేను మాత్రం భరించగలనా?” అంది సునీత.

“సరే! నీ సంతోషంకోసం నేను సన్నగా ఉంటానులే! నైవేద్యం ప్రపోజర్లని వెనక్కి తీసుకుంటున్నాను” అన్నాడు రమేష్.

“నీ సంతోషం కోసం నేనూ లావెక్కి కుండా ఉంటానులే! కేకలవీ వద్దు” అంది సునీత చిరునవ్వులు చిందిస్తూ.

ఇలాగే వీళ్లిద్దరూ ఒకరి సంతోషం కోసం ఒకరు తాపత్రయపడుతూ అన్యోన్యంగా ఉండాలని కోరుకుంటూ జ్యూస్ తేవటానికి ఫ్రీజ్ దగ్గరకి నడిచాను.

రాణీ తెలివి

రాణీ ముఖర్జీగారూ! కబీ కుషీ కబీ గమ్లో అంత చిన్న రోల్ ఎందుకు వేశారు?

★ మీకు తెలీదా? సినిమా మొత్తంలో నా పాత్రే హైలైట్. (రియల్)

ఇక ముందు కూడా అలాంటి గెస్ట్ పాత్రలు వేస్తారా?

★ అది అమితాబ్ సినిమాలో కాబట్టి చేశాను. (ఓహో!)

ఈమధ్య మీకేం హిట్స్ లేవు. కారణం?

★ నేను మాత్రం కాదు (ఎంత తెలివైన సమాధానం)

-ప్రియ

వివరాలు చెప్పాను. పెళ్లి చూపుల్లో నిన్ను చూడగానే నా కజిను నువ్వేనని గుర్తుపట్టింది. నువ్వు తనకి బాగా వచ్చావు. అయితే వెయిట్ చూసి నిరుత్సాహపడింది. నాతో మాట్లాడిన మీదట ఓ నిర్ణయం తీసుకుందామనే ఉద్దేశంతో తనకు ఆలోచించుకోవటానికి వ్యవధి కావాలని తల్లిదండ్రు